

A la sessió van participar 16 persones d'entitats, iniciatives i tècniques d'Ajuntament, i persones en processos formatius de Barcelona Activa.

Totes treballen i tenen experiència de treballar al territori.

Només va donar temps de treballar dos qüestions, una primera part que es va centrar sobre Com fer múscul als barris? I, una segona part, sobre quina relació es vol amb l'Administració.

Aquí és un recull alguns titulars que van aparèixer a la sessió:

Les intervencions i el debat van donar una visió de la complexitat i multidimensionalitat del fet, on no caben receptes, ni formules, on calen matisos.

La pregunta ens planteja i ens confronta a les nostres pràctiques.

Davant de la pregunta de **com fer múscul als barris** l'entendem com un repte. És un objectiu difícil que constitueix un estímul i un desafiament per a qui se'l proposa. Un objectiu que hom dóna prioritat i que requereix cert esforç.

En el que es planteja des de la primera intervenció la sensació de que "**Sempre som els mateixos**". Com obrim i ampliem? Com aconseguim ser sostenibles?

Es plantegen qüestions a tenir en compte/reflexionar:

S'han de **conèixer i reconèixer els recursos del territori**, incorporar-los, treballar amb ells, posar-los en joc. Des d'una dimensió comunitària, identificar actius (exemple: les escoles són el cor del barri), defugir de la lògica de les etiquetes. En aquest sentit, es planteja la necessitat de sortir de la nostra closca.

Es destaca la importància de **treballar en xarxa, promoure lògiques i dinàmiques de col·laboració**. En aquest sentit, es fa èmfasi en promoure projectes concrets on treballar i generar aquestes dinàmiques. En projectes concrets on es canvien i modifiquen dinàmiques.

En aquesta línia, s'afegeix que no podem oblidar, i **hem d'aprendre**, per una banda, **de les pròpies dinàmiques de les que venim, i, del context en el que estem immersos**: la competència, la lògica individual de la suma, treball no col·laboratiu.

En aquest sentit, hem de tenir en compte:

A què convidem a participar? Per a què? Amb qui? Amb quin paper? Un *abc* que moltes vegades ens saltem o no tenim prou presents. No podem oblidar l'umbral de la participació i les diferents escales, totes són necessàries.

No es treballa, **no hi ha la percepció de promoure i construir un objectiu comú** i compartit que és un punt de partida bàsica, a més d'una necessitat, una invitació a fer plegats cap a un horitzó (com per exemple amb l'esforç del Pad i pam).

Als processos, per una banda, **no es genera cultura**, no hi ha escola i apropiació.

Cal facilitar altres formes de fer, no treballar en lògiques de terminis.

Hi ha **necessitat d'una visió estratègica**, treballar la sistematització de coneixements i pràctiques.

Cal **desenvolupar estructures que facilitin el múscul, estructures operatives: finances i jurídiques**.

Cal centrar els esforços per evitar frustracions provocades per la dispersió i guanyar eficàcia en l'esforç que es fa. Cal una economia de l'esforç, saber on fem força tenint en compte les nostres energies i recursos.

Estem en l'individualisme - ideològic en contraposició a la col·lectivització i el benefici comú, cal que plantegem alternativa, relatiu a altres actors (GAP).

Importància de reconèixer i implicar actors, promoure altres i noves estratègies, incorporant la pluralitat i implicar d'aquesta manera més gent. Aprofitar el procés de diagnòstic participatiu.

A la segona part no hi va haver consensos, sobre tot, es van compartir apunts, dubtes, reptes sobre **Quina relació amb l'administració?**

Hem de definir i tenir clar, **quin marc de relació volem promoure**. Cal una reflexió sobre allò públic, què significa? Papers i rols de cadascú del actors, qui i com es vetlla per allò públic??

Es planteja que no és fàcil, **es construeix des de: desconfiança, menyspreu, poc reconeixement, apriorisme**. És complicat. Costa la polarització.

L'administració pública ara per ara té una clara funció de redistribució i generadora de polítiques públiques per com incidir i participar (un repte per ambdues dues bandes). En aquest sentit, cal aclarir prioritats també de l'administració que promou generació de renda (tema renda bàsica) o fa promoció...

Pot ser que cal pensar quines estructures són bàsiques

Cal un paper facilitador, generador de contextos. Impuls i promoció del context que faciliti. Crear connexions

Per altra banda, s'apunta la importància de generar els espais comuns. **D'una reapropiació d'allò públic**.

En el moment polític que estem promovem remunicipalització vs gestió comunitària-cooperativa. **Cal facilitar i generar ecosistemes als territoris que puguin sostenir. Pressió d'autosuficiència versus administració pública.** Cal canviar el xip per no generar dependència d'administració pública però a la vegada promoure altres relacions amb ella (proveïdors, a la contra). Coproduïm? On ens col·loquem? Quin és el nostre paper?

Importància de **ser bons gestors del propi sector**:

- El propi sector/xarxa pot donar respostes a demandes que generin frustració.
- Estem en un nou marc, cal promoure la transició cap a posar el focus en les persones.
- Trencar dilema públic - privat.
- Nou paradigma "comú": treballar el criteri de "ser el millor per" des de nova lògica que es planteja. No competir.
- Recursos compartits - allò comú. Necessitat d'inserció de diàleg. Cadascú des del seu rol
- Sortir de la relació clientelar.

En relació a la metàfora inicial sobre el múscul no es veia adient o inspiradora (què cal per múscul alimentar i entrenament). Potser era més interessant **peixera com a ecosistema, on l'administració pública podria ser la que faciliti la bomba de l'aigua**, una feina invisible i insonora. O un hort en què hi calen diversitat de recursos i s'hi poden fer diversitat de cultius, tècniques, etc.